Dosar nr. 4r-425/25 Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani
4-24026413-02-4r-30012025 judecător Dorin Munteanu

D E C I Z I E
în numele Legii

19 iunie 2025 mun. Chişinău

Colegiul penal al Curţii de Apel Centru, în componenţă:
Preşedintele completului, judecător Ion Bulhac
Judecătorii Marcel Popescu și Svetlana Vîșcu

a judecat, în lipsa participanților la proces, în ordine de recurs, recursul declarat de către agentul constatator din cadrul Agenției Naționalã Transport Auto, Șalari Vitalie, împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 18 septembrie 2024, pronunțată în cauza contravențională în privința S.R.L. „Abujana”,, pentru comiterea contravenției prevăzute de art. 197 alin. (29) Cod Contravențional.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:
- în procedura instanţei de fond, din 07.03.2024 până la 18.09.2024;
- în procedura instanţei de recurs, din 30.01.2025 până la 19.06.2025;
Procedura de notificare a părților a fost executată.

Verificând legalitatea Hotărârii atacate, pe baza materialelor din dosar, în contextul motivelor invocate de recurent, Colegiul penal al Curții de Apel Centru,

A C O N S T A T A T:

La data de 17.02.2024, administratorul S.R.L. „Abujana”, Buga Eugenia, a depus contestație în condițiile art. 448 Cod Contravențional al RM, împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. ANTA01***** din 10.11.2023 și deciziei de sancționare emise în baza acestuia, prin care a fost recunoscută vinovată de comiterea contravenției prevăzute de art. 197 alin. (29) Cod Contravențional al RM, fiindu-i numită o pedeapsă cu amendă în mărime de 400 unități convenționale ce constituie de 20 000,00 lei, solicitând anularea acestuia din lipsa faptului contravenției, cu încetarea procesului contravențional în privința sa.

Potrivit învinuirii aduse, rezultă că, „*la data de 28.08.2023, ora 07:30, în mun. Chișinău, sec. Ciocana, în baza materialului contravențional acumulat s-a constatat că S.R.L. „Abujana”, ca operator de transport rutier în cadrul desfășurării activității de transport rutier nu a respectat cerințele și obligațiunile prevăzute de CTR nr. 150 din 17.07.2024, și anume: art. 49 lit. a), p), q), cât și încălcări a art. 62[1] alin. (1) CTR nr. 150/2014, Legea Transporturilor nr. 509, Anexa nr. 2*”,

ignorând prevederile art. 49 lit. a), p), q), art. 62^1 alin. (1) CTR nr. 150/2014, Legea Transporturilor nr. 509.

În motivarea contestației, a fost menționat că, la 10.11.2023, agentul constatator Inspector principal DCTR din cadrul Agenției Naționale Transport Auto, Toncoglaz Veaceslav a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție nr. ANTA01***** și decizia de sancționare a persoanei juridice S.R.L. „Abujana", în temeiul art. 197 Alin. (29) al Codului Contravențional cu amenda în mărime de 400 unități convenționale, în absența persoanei juridice S.R.L. „Abujana".

Mai menționează autorul contestației că, cu procesul-verbal respectiv și decizia de sancționare, S.R.L. „Abujana" a luat cunoștință abia la 26.02.2024, prin intermediul scrisorii poștale.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 18 septembrie 2024, a fost respinsă ca neîntemeiată contestația S.R.L. „Abujana" împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție nr. ANTA01***** din 10.11.2023 și deciziei de sancționare emise în baza acestuia, prin care a fost găsită vinovată de comiterea contravenției prevăzute de art. 197 alin. (29) Cod Contravențional al RM, fiind sancționat cu amendă în mărime de 400 unități convenționale, ce constituie 20000,00 lei.

S-a încetat procesul contravențional în privința S.R.L. „Abujana", cu liberarea de răspundere contravențională pentru contravenția comisă, stabilită prin procesul-verbal cu privire la contravenție nr. ANTA01***** din 10.11.2023, în legătură cu intervenirea prescripției tragerii la răspundere contravențională.

Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, agentul constatator din cadrul Agenției Națională Transport Auto, Șalari Vitalie a declarat recurs împotriva hotărîrii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 18 septembrie 2024, prin care solicită admiterea recursului, casarea, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanţa de fond în alt complet de judecată.

În susținerea recursului se invocă că, sunt de acord cu motivarea hotărîrii în partea constatării legalității deciziei agentului constatator, precum şi probelor acumulate în susținerea învinuirii imputate, însă nu sunt de acord cu soluția instanţei, privind încetarea procesului în legătură cu expirarea termenului prescripției tragerii la răspundere contravențională. În acest context, solicită casarea hotărîrii instanței de fond, ca nefondată și eronată,

Prin urmare, concluzionează că, hotărîrea instanței de fond nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, ceea ce constituie temei pentru înaintarea recursului in conformitate cu art. 466, lit. d) Cod contravenţional.

Conform art.471 alin. (1)-(2) din Codul contravențional, *recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților.Instanța de recurs fixează data examinării recursului și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinței.*

Colegiul penal, ținând cont de faptul că, speța deferită justiției nu reprezintă o cauză de un interes deosebit pentru jurisprudență care ar impune prezența părților nemijlocit în ședință de judecată, prin prisma dispoziţiei generale din art. 471 alin.(1) din Codul contravenţional, a procedat la examinarea cauzei contravenționale fără prezența părților, dar cu acordarea dreptului participanților la proces de a depune referințe.

Analizând şi apreciind motivele invocate în recurs, în cumul cu materialele cauzei penale şi prevederile legale pertinente, Colegiul penal conchide că, recursul declarat este nefondat şi pasibil de a fi respins, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 473 alin. (1) pct. 1) lit. c) Cod contravențional, după examinarea recursului, instanța de recurs respinge recursul și menține hotărârea atacată, dacă recursul este nefondat.

În conformitate cu art.458 alin.(1) Cod contravenţional, examinând cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenţiei imputate; b) existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; c) vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional; d) existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; e) necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale; f) alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei.

În corespundere cu art. 462 alin. (1) Cod contravenţional, hotărârea judecătorească va fi legală, întemeiată şi motivată.

Instanța de recurs relevă că, domeniul contravențional a fost asimilat „acuzațiilor în materie penală”, în înțelesul european autonom al art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Analizând situația de fapt a cauzelor *Ziliberberg contra Moldovei, hotărâre din 01.02.2005, §35 şi Anghel contra României, hotărâre din 04.10.2007, §52*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a notat că în aceste spețe predomină elementele care sugerează că a fost vorba de acuzații penale. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice materiei penale, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de art.6 §2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Colegiul Penal prin prisma prevederilor ce guvernează spețа dedusă judecății remarcă că, scopul legii contravenționale constă în apărarea drepturilor și libertăților legitime ale persoanei, apărarea proprietății, ordinii publice, a altor valori ocrotite de lege, în soluționarea cauzelor contravenționale, precum și în prevenirea săvârșirii de noi contravenții.

În fapt, Colegiul Penal constată, potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție nr. ANTA01***** din 10.11.2023, „*la data de 28.08.2023, ora 07:30, în mun. Chişinău, sec. Ciocana, în baza materialului contravenţional acumulat s-a constatat că S.R.L. „Abujana”, ca operator de transport rutier în cadrul desfăşurării activităţii de transport rutier nu a respectat cerinţele şi obligaţiunile*

prevăzute de CTR nr. 150 din 17.07.2024, și anume: art. 49 lit. a), p), q), cât și încălcări a art. 62[1] alin. (1) CTR nr. 150/2014, Legea Transporturilor nr. 509, Anexa nr. 2", ignorând prevederile art. 49 lit. a), p), q), art. 62[1] alin. (1) CTR nr. 150/2014, Legea Transporturilor nr. 509.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 18 septembrie 2024, a fost încetat procesul contravențional în privința S.R.L. „Abujana", cu liberarea de răspundere contravențională pentru contravenția comisă, stabilită prin procesul-verbal cu privire la contravenție nr. ANTA01***** din 10.11.2023, în legătură cu intervenirea prescripției tragerii la răspundere contravențională.

În conformitate cu art. 30 alin. (1), (2), (5), (10) Cod Contravențional al RM, prescripția înlătură răspunderea contravențională. Termenul general de prescripție a răspunderii contravenționale este de un an. Termenul de prescripție curge de la data săvârşirii contravenției și până la data rămânerii definitive a hotărârii cu privire la cauza contravențională. Termenul de prescripție a punerii în executare a sancțiunii contravenționale este de un an, calculat din data la care decizia sau hotărârea prin care aceasta a fost aplicată a rămas definitivă.

Totodată, conform prevederilor Deciziei de inadmisibilitate *a sesizării nr. 44g/2019* privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi de la articolul 30 alin. (5) din Codul contravențional (*semnificația noțiunii de „definitiv" în procedurile contravenționale*) din 05.03.2019:

-„(…) *23. Curtea observă că, spre deosebire de cauzele penale, în cauzele contravenționale persoana învinuită de comiterea unei contravenții poate fi sancționată chiar de către autoritatea care are competența de a investiga fapta imputată. În funcție de competența autorității, sancțiunea poate fi impusă printr-un act administrativ care ia forma unei decizii, unui proces-verbal etc. Deciziile (hotărârile) contravenționale, inclusiv cele emise de agenții constatatori în limitele competenței atribuite prin lege, constituie documente executorii [articolul 11 lit. c) din Codul de executare]. Cu toate acestea, actele administrative în discuție pot fi contestate în instanța de judecată în termen de 15 zile [articolul 448 alin. (4) din Codul contravențional]. Contestația suspendă executarea sancțiunii contravenționale [articolul 448 alin. (5) din Codul contravențional], fără a suspenda curgerea termenului de prescripție al răspunderii contravenționale, care poate fi suspendat doar dacă persoana care a săvârșit contravenția se sustrage de la procesul contravențional [articolul 30 alin. (7) din Codul contravențional].*

-24. Din cele menționate rezultă că, deși actul administrativ prin care se constată fapta contravențională și se aplică o sancțiune contravențională este un document executoriu, acesta nu poate fi considerat definitiv din momentul în care este întocmit, având în vedere faptul că trăsătura „definitivatului" este caracteristică doar pentru hotărârile cu caracter jurisdicțional. Prin urmare, doar lipsa contestării în termen, însoțită de lipsa motivelor fundamentate pentru repunerea în termen, îi poate atribui deciziei de aplicare a sancțiunii

contravenţionale trăsătura definitivatului. Odată stabilit momentul în care o decizie administrativă de aplicare a sancţiunii contravenţionale devine definitivă, Curtea consideră necesar să verifice dacă legislaţia contravenţională este clară în privinţa momentului în care hotărârile instanţelor judecătoreşti devin definitive în contextul soluţionării cauzelor contravenţionale.

-25. Curtea observă că deciziile administrative de aplicare a sancţiunilor contravenţionale pot fi contestate prin intermediul a două căi de atac, i.e. prima instanţă şi recursul. Având în vedere faptul că în materie contravenţională nu există calea de atac a apelului, Curtea reţine că momentul în care hotărârile primei instanţe devin definitive poate fi stabilit prin raportare la articolul 466 alin. (2) pct. 4)-6), iar cele ale instanţei de recurs prin raportare la articolul 466 alin. (4) din Codul de procedură penală. (…)".

Prin urmare fapta contravențională a fost comisă la 28.08.2023, astfel, la moment este evident că, de la data comiterii faptei a trecut mai bine de un an.

Ținând cont de cele expuse mai sus, Colegiul penal atestă că, instanța de fond corect a reținut că, documentul executoriu menționat nu a fost executat, or contestarea acestuia suspendă executarea, dar nu și curgerea termenului de prescripție de tragere la răspundere contravențională, asupra căruia urmează a se expune instanța la examinarea contestației, instanța constată că, la moment a intervenit prescripția tragerii la răspundere contravențională, ce duce la încetarea procesului contravențional.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că, prima instanță a dat o apreciere justă probelor administrate și a adoptat o hotărâre întemeiată, iar cererea de recurs este nefondată, Colegiul penal ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat și a menține hotărârea contestată fără modificări.

În conformitate cu prevederile art. 473 alin. (1) pct. 1), lit. c), art.474 Cod contravenţional, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru,-

D E C I D E :

Respinge ca nefondat, recursul declarat de către agentul constatator din cadrul Agenției Naționale Transport Auto, Șalari Vitalie, și menține hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 18 septembrie 2024, pronunțată în cauza contravențională în privința S.R.L. „Abujana",, pentru comiterea contravenției prevăzute de art. 197 alin. (29) Cod Contravențional.

Decizia este irevocabilă.

Preşedintele Colegiului, judecător Ion Bulhac

Judecătorii Marcel Popescu

Svetlana Vîșcu